Dilluns 14 de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mt* 9,18-26): En aquell temps, mentre Jesús estava dient encara aquestes coses, succeí que un home principal s'atansà i es prosternava davant d'ell, tot dient: «La meva filla s'acaba de morir, però vine, imposa la teva mà sobre ella, i viurà». I Jesús, aixecant-se, el seguia amb els seus deixebles.

I succeí que una dona que patia hemorràgies feia dotze anys, s'apropà per darrere i tocà la vora del seu vestit. Perquè es deia dintre de si: «Només que toqui el seu vestit, seré salvada» (...).

El cel no està buit

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, davant l'aparent dictat dels elements del món (la mort inapel·lable, una malaltia incurable), Jaire i "l'hemorroïsa" oposen una nova esperança: Jesucrist!. En aquesta escena hom inverteix la concepció del món —també avui en auge— que veu el diví en les forces còsmiques, però no en un Déu al qui es pot pregar.

No són els elements del cosmos, ni les lleis de la matèria, el que en definitiva governa el món i l'home, sinó un Déu personal. La "darrera paraula" la té la raó, la voluntat, l'amor: una persona. I, si coneixem aquesta Persona, i ella a nosaltres, aleshores el poder inexorable dels elements materials ja no és l'última instància; ja no som esclaus de l'univers i de les seves lleis, ara som lliures.

—Jesús, contemplant-vos s'enforteix en nosaltres la confiança que res no és casual ni fatal en les nostres vides: hi ha un Esperit que en Vós s'ha revelat com Amor. El cel no està buit!